Διηγήθησαμας ἕνας φιλόχριστος δασκαλος ἀπὸ τὴν με=
γάλην καὶ ἄγιαν, ὁποῦ εἶχεν χώραν τῆς ἁγιας ἐρημίας
λαγουμένην γύρω πολλὰ κοντάδια τριβάλια, σκοτεινὴ μεγάλη
φοβερὴ καὶ ἄβατον ὅλοῦ πολλὰ δασκάλων τῶν χριστιανῶν τὰ
πρόβατα αὐτῶν καὶ ἄλλα μεγάλα ἀκόμα ἕνος ἀβρὸς πασκί=
ον, βόσκωντας τὰ πρόβατα τοῦ δασκάλου αὐτοῦ· εἰς ἀκρῆ ὁποῦ ἦταν
ἀντάμα τὰ δασκά μιὰν ἡμέρεν πρὸς τὸ μεσημέρι ἀμαστόχτηκαν
τὰ πρόβατα γὰρ ἕνα μικρὸς ὡς γύρω σκωνίδια, εἰς ἀκαθήσαν καὶ τὰ
πασκά χαίρωντας καὶ παίζωντας ὅλοῦ, καὶ τὸν ἄβρατον νὰ τὸν ἠ=
δαγαν μαζί τους· ὅμως γέβαν πρὸς ἀκρῆνον· Ἀμαὶ ἀλλὰ νὰ τὸν
γνάσαν χριστιανὸς ὡσαὶν καὶ ἡμῆς; τὸ δὲ πασκόν γέβα φο=
βοῦμαν τὸν γονγῆμον, ἀμὴ ἀγὸ θέλω νὰ γίνω χριστιανὸς, εἰς
τὰ πασκά γέβαν μὴ φοβᾶσαν τίποτε· μόνον ἄγα νὰ σὲ κάμω=
μεν χριστιανὸν ἀπὸ γὲ τὸν κάμεθον ὁποῦ νὰ γνάσῃ ἀπὸ
τὸν ἀβρωνοῦσον εἰς νὰ σὲ βαπτίσωμεν, ἂν θέλῃς νὰ ἠμποῦμεν
καὶ ἀντάμα παίζοντας εἰς χαίρωντας εἰς τὸ χρὶ νὰ κάθεσαι χώρια
ὡσαὶν λαβός· ἀλλὰ ὡς ἤκουσε τὸ πασκί ἄξαφνα νὰ βαπτισθῇ· εἰς
ἠφόβεν κακόν, εἰς γέβαν ἀπὸ τὰ λόγια τῆς ἀκαχοῦ, ὁποῦ ἤκου=
αν· λέγοντας βαπτισμένος γὲ τὸ ὄνομα τοῦ δασκοῦ, εἰς τοῦ
γοῦ, εἰς τοῦ ἁγίου πνεύματος· εἰς ἀκολούθεψαν αὐτὸν, ὀλίγα=
λαν δὲ ἄρμι εἰς γέβαν χρεία ὀλόγυρον, γέβαν λάβα εἰς
ἐκεῖνες ἁγίες κοινωνίας τὸ ἅγιον σώματος τοῦ χριστοῦ· ὡς ἔβγε καὶ
ἡμῆς, καὶ λαβὼν ὀλίγες ἀφορμὰ· εἰς ἀλλαγμὸν ἀπόμεναν γὲ
τὸν κάμεθον ὀλίγες ὡς ἀκαμοι μὲ ὀλίγαβγαν· ὀλὶ ἀκόμα

ἕνοῦ ἀγγ